

کتاب در قرآن کریم

داؤود سلیمانی

شاخه الهیات گروه علوم انسانی
معاونت پژوهشی جهاد دانشگاهی

کاربرد واژه «کتاب» در مهم‌ترین و با ارزش‌ترین «کتاب هدایت» یعنی «قرآن» یکی از موضوعاتی است که می‌تواند ما را به تلقی وحی از «کتاب» تزدیک کند. کلمه «کتاب در قرآن» دویست و پنجاه و نه مرتبه به صورت مفرد و جمع بکار رفته است.^(۱) این واژه در معانی و مصاديق گوناگونش همه ریشه در اصل معنای لغوی آن دارد.

ابن منظور در «لسان العرب» می‌گوید: «الكتاب ما كتب فيه». ^(۲) لذا هر نوشته‌ای را کتاب گویند، کتاب و مکتوب نیز متراffد یکدیگرند، ولی هر نوشته‌ای با توجه به هدف نوشتار، شکل و محتوا و یا پیامی که القاء می‌کند مصاديق گوناگونی دارد مثلاً «نامه» خود، کتاب است. همچنین است «نامه اعمال» و ... که از جمله مصاديق کتاب‌اند.

با بررسی و مطالعه آیاتی که ذکر کتاب در آنها رفته و بارجوع به ترجمه‌ها و تفاسیر قرآنی به این نتیجه می‌رسیم که استعمال کلمه «کتاب» در موارد متعدد، هرچند که ظاهراً متفاوت است، ولی به دلیل اشتراک معنای آن در لفظ، به یک اصل و ریشه بر می‌گردد و این «اصل» همان معنای لغوی آن است. لذا به مطلق هر نوشته‌ای چه نامه باشد، چه نوعی از نامه نظری ابلاغیه، حکم و... و چه بر روی کاغذ باشد و یا کتیبه و لوح چه پنهان باشد و چه آشکار و... «کتاب» گویند. ولی فهم این مصاديق متفاوت و گوناگون از آیات قرآنی همیشه نیازمند درک قرینه و قرائیتی است که ما را به معنای اراده شده راهنمایی می‌کند.

ما در این مختصراً به کاربرد واژه «کتاب» در قرآن که به صورت استقرایی احصاء شده است اشاره می‌کنیم و نمونه‌هایی از آیات مورد نظر که یانگر مصدق مورد ادعاست را ذکر می‌کنیم.

۱. کتاب به معنای قرآن

آیات بسیاری است که ذکر «کتاب» در آن آیات، به معنای «قرآن» است. وجه تسمیه قرآن به کتاب به دلیل مكتوب بودن آن است و گفته‌اند قرابتی نیز در معنای قرآن و کتاب وجود دارد. گفتمی معنای کتاب دلالت بر نوشته و مكتوب دارد و هر نوشته‌ای را کتاب گویند و هر کتابی مشتمل بر پایام و یا علمی است. قرآن مشتمل بر «وحی» است، و کلام خدا را دربر دارد. این کلمات که از طریق جبرئیل و در طول بیست و سه سال بر پایام را کرم (ص) نازل گردید، توسط کتاب و نویسنده‌گان وحی در صحیفه‌ها نوشته شد. این مفاهیم و آیات خود از کتاب دیگری که قرآن از آن به «لوح محفوظ» یا «کتاب مکنون» و یا کرده است، نقل شده و نزول یافته است. زیرا که در ک آن «کتاب عالی» برای بشر امکان نداشت لذا تبدیل به «کتاب نازل» گردید و در مرحله نزول و نقل از کتاب عالی برای انسان و هدایت وی مفید و کارآمد گردید. قرآن متصمن نوشته‌هایی در باب هدایت انسان به سوی کمال و رشد مادی و معنوی است. قرآن کتاب انسان‌سازی است که عالیترین چهره «کتاب» را در صحته زندگی بشر معرفی می‌نماید.

بنابراین بهترین و کاملترین کتاب زندگی همان قرآن است. عموماً کتابها را برای دریافت و درک علوم می‌خوانند. کتاب منبع آگاهیهای بشری است که از سرچشمه‌های متفاوتی سرازیر می‌گردد و ذهن و دل آدمیان را به خود مشغول می‌سازد. گاه انسان را به نهایت درک معانی بلند و حرکت آفرین رهمنوی می‌سازد و گاه نتیجه‌ای ناخواهی‌ندازد. ولی قرآن عالیترین و یقینی‌ترین نوع علم است، زیرا که «وحی» عالیترین و یقینی‌ترین نوع علم است. عالیترین آگاهی یقینی همان وحی است، و لذا این کتاب حاوی «عین علم» است و تاکنون کتابی به این درجه از ثبات و استواری و بدین پایه از یقین و قطعیت نرسیده است. لذا نام این کتاب «قرآن» نامیده شده تا آن را بخوانند و از سرچشمه‌های علم و معرفت آن سیراب گردند. قرآن به معنای «خواندن»^(۳) است. این کتاب، کتابی خواندنی است و خواندن آن نیز با خواندن سایر کتب متفاوت است. چون اسلوب و روش آن با سایر کتب متفاوت و محتوای آن نیز با سایر کتب غیرقابل مقایسه است. بنابراین «خواندن» این کتاب نیز چون به منظور بهره گرفتن به نحو شایسته است دارای «آداب» خاصی است که مورد توجه بزرگان دین بوده و خود قرآن نیز در موضع گوناگون به آن اشاره نموده است^(۴) و به خواندن آن با تأمل و تدبیر فرمان داده است.^(۵)

در آیات زیر نمونه‌ای از کاربرد واژه «کتاب» به معنای قرآن را ذکر می‌کنیم:

| | |
|----------|-------|
| آل عمران | ۳/۳ |
| نماء | ۱۰۵/۴ |
| نساء | ۱۱۳/۴ |
| مائده | ۴۸/۵ |
| نحل | ۶۴/۱۶ |
| نحل | ۸۹/۱۶ |
| كهف | ۱/۱۸ |
| عنکبوت | ۵۱/۲۹ |
| عنکبوت | ۴۷/۲۹ |
| سجده | ۲/۳۲ |
| زمر | ۲/۲۹ |
| زمور | ۴۱/۳۹ |
| مؤمن | ۲/۴۰ |
| جاشیه | ۲/۴۵ |
| احقاف | ۲/۴۶ |
| انعام | ۹۲/۶ |
| انعام | ۱۵۵/۶ |
| اعراف | ۲/۷ |
| ابراهيم | ۱/۱۴ |
| ص | ۲۹/۳۸ |

- هوالذى انزل عليك الكتاب منه آيات محكمات
- انا انزلنا اليك الكتاب بالحق لتحكم بين الناس...
- و انزل الله عليك الكتاب والحكم...
- و انزلنا اليك الكتاب بالحق مصدق...
- و ما انزلنا عليك الكتاب الا لتبيّن لهم...
- و نزلنا عليك الكتاب تبياناً لكل شيء...
- الحمد لله الذى انزل على عبده الكتاب...
- اولم يكفهم انا انزلنا عليك الكتاب...
- وكذلك انزلنا اليك الكتاب...
- الم. تنزيل الكتاب لاريب فيه من رب العالمين
- انا انزلنا اليك الكتاب بالحق فاعبد الله
- انا انزلنا عليك الكتاب للناس بالحق
- تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم
- تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم
- تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم
- وهذا كتاب انزلناه مبارك مصدق...
- وهذا كتاب انزلناه مبارك فاتبعوه
- كتاب انزل اليك فلا يكن في صدرك حرج
- كتاب انزلناه اليك لتخرج الناس من الظلمات...
- كتاب انزلناه اليك مبارك ليديروا آياته

در این آیات و چندین آیه دیگر در قرآن مشخصاً «کتاب» به معنای همان «قرآن» است. با دقت در آیات ذکر شده درمی‌یابیم که «کتاب» در مقام این آیات اشاره به «کتابی دارد که «نزول» یافته است. ذکر واژه‌های «تنزيل» و «انزال» به همراه «کتاب» در آیات مذکور بیانگر این نکته می‌باشد که کتاب مذکور نزول یافته کتاب دیگری است که در نزد خداست و در درجه عالی و بالایی قرار دارد است چنانکه می‌فرماید:

- إله لقرآن كريم. في كتاب مكتوب
- بل هو قرآن مجید. في لوح محفوظ
- علاوه بر این رابطه «کتاب نازل» با «کتاب مکون»، با ذکر ضمایری نظیر «ذلک» و «تلک»، که اشاره به دور است فهمیده می‌شود. در آیات زیر «تلک آیات الكتاب»ها اشاره به «آیات قرآنی» دارد که در

«لوح محفوظ» بوده و اینکه بر پیامبر اکرم (ص) نازل شده است. لذا حصر آن به «کتاب مکون» و یا «قرآن مجید» وجهی ندارد. بلی می‌توان مصدقاق «تلک آیات الكتاب» را قرآن دانست و خمیر را دال بر مرتبه عالی قرآن که در «کتاب مکون» و «لوح محفوظ» بوده است و اینک در مرحله‌ای فرود برای هدایت بشر به پیامبر وحی گردیده است، دانست. بعضی از آیات که ناظر به این نوع رابطه بین قرآن و کتاب مکون اند عبارتند از:

- ذلک الكتاب لاریب فيه هدی للمتقین
 - الر تلک آیات الكتاب الحکیم
 - الر تلک آیات الكتاب المیین
 - المر تلک آیات الكتاب والذی انزل اليک...
 - الر تلک آیات الكتاب و قرآن میین
 - طسم. تلک آیات الكتاب المیین
 - طسم. تلک آیات الكتاب المیین
 - الـ. تلک آیات الكتاب الحکیم
- باتوجه به آنچه ذکر شد درمی‌یابیم که یکی دیگر از مصادیق «کتاب» در قرآن «لوح محفوظ» است.

۲. کتاب به معنای لوح محفوظ

«لوح محفوظ» در حقیقت کتابی است که تمامی جزئیات نظام آفرینش و حوادث و وقایع آن را از ابتدأ تا انتها دربردارد. و در حقیقت کتابی است که نزد خدا محفوظ است چنانکه فرموده:

- قد علمنا ما تنقص الارض منهم و عندهنا كتاب حفظ
- این نوع کتاب نیز خود بر دونوع است: «یکی آن کتابی که مطالب نوشته شده در آن به هیچ وجه تغییر نمی‌پذیرد»، مانند کتاب نامبرده در آیه «وما يعزب عن ربک من مثقال ذرة فی الارض ولا فی السماء ولا اصغر من ذلک ولا اکبر الا فی كتاب میین» (یونس / ۱۰ / ۶۱)، و آیه «وكل شئ احصیناه فی امام میین» (یس / ۱۲) و آیه «و عندهنا كتاب حفظ» (ق / ۴) ... و یکی دیگر کتبی که قلم خوردن و محو و اثبات در آن راه دارد همچنان که آیه «يمحوا الله ما يشاء و يثبت و عنده ام الکتاب» (رعد / ۱۳ / ۳۹) به وجود چنان کتبی دلالت دارد.^(۴)

آیات دیگری که در آنها «کتاب» به معنای «لوح محفوظ» و یا «کتاب مکون» و یا «ام الکتاب» و «کتاب حفظ» است عبارتند از:

- ما اصحاب من مصیبة فی الارض ولا فی انفسكم إلّا فی كتاب من قبل ان نبرأها

- و انه في ام الكتاب لدينا لعلى حكيم.
 - و ما يعزب عن ربک مثقال ذرة في السموات ولا في الارض ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا في
 كتاب مبين.
- احزاب ۳/۲۳
 طه ۵۲/۲۰
 واقعه ۷۸/۵۶
 حج ۷۰/۲۲
 فاطر ۱۱/۳۵
 نمل ۷۵/۲۷
- قال علمها عند ربی في كتاب لا يضل ربی ولا ينسی
 - في كتاب مكتون
 - الم تعلم ان الله يعلم ما في السموات والارض ان ذلك في كتاب
 - ... ولا ينقص من عمره الا في كتاب ان ذلك على الله يسر
 - و مامن غائبة في السماء والأرض الا في كتاب مبين

۳. نام کتاب موسی(ع)

گفته‌یم که از موارد کاربرد واژه «کتاب» در آیات، «قرآن» است، باید اضافه کنیم که این کاربرد غیر از قرآن شامل سایر کتب آسمانی که «مشتمل بر شرایع دین بوده و بر انبیاء(ع) نازل می‌شد» نیز می‌باشد، مانند کتابی که بر نوح(ع) نازل شده و آیه «وانزل معهم الكتاب بالحق» (بقره ۲۱۳/۲) به آن اشاره می‌نماید، و کتابی که بر ابراهیم و موسی نازل شده و آیه «صحف ابراهیم و موسی» (اعلیٰ / ۱۹) از آن به صحف تعبیر کرده است.^(۷)

اینکه طور مشخص به موارد کاربرد «کتاب» در معنای «تورات» اشاره می‌کنیم:

- بقره ۵۳/۲
 بقره ۸۷/۲
 هود ۱۷/۱۱
 انعام ۱۵۴/۶
 هود ۱۱/۱۱
 اسراء ۲/۱۷
 اسراء ۴/۱۷
 فرقان ۳۵/۲۵
 مؤمنون ۴۹/۲۳
 قصص ۴۳/۲۸
 سجدة ۲۳/۳۲
 صافات ۱۱۷/۳۷
 فصلت ۴۵/۴۱
- واد اتينا موسی الكتاب والفرقان لعلکم تهتدون
 - ولقد اتينا موسی الكتاب وفَقِيَّنا من بعده الرسل
 - ومن قبله كتاب موسی إماماً و رحمةً
 - ثم اتينا موسی الكتاب تماماً على الذي احسن و تقضيلاً لكل شيء
 - ولقد اتينا موسی الكتاب فاختلَفَ فيه
 - و اتينا موسی الكتاب و جعلناه هدى لبني اسرائیل
 - و قضينا إلى بني اسرائیل في الكتاب...^(۸)
 - ولقد اتينا موسی الكتاب و جعلنا معه اخاه هارون وزيراً
 - ولقد اتينا موسی الكتاب لعلکم يهتدون
 - ولقد اتينا موسی الكتاب من بعد ما اهلكنا القرون الأولى
 - ولقد اتينا موسی الكتاب فلا تنكِن...
 - و اتيناهم الكتاب المستبين^(۹)
 - ولقد اتينا موسی الكتاب فاختلَفَ فيه

احقاف ۱۲/۴۶

- و من قبله کتاب موسی اماماً و رحمةً...

این آیات و آیات دیگری که از ذکر آن خودداری می‌کنیم دلالت بر کاربرد کتاب در معنای تورات دارد. ذکر این نکته نیز خالی از لطف نیست که چنان که آیات فوق نشان می‌دهد در آیات فوق ذکر دادن کتاب به موسی برخلاف قرآن بیشتر با لفظ «ائینه» آمده و «ازال و تزیل» در مورد تورات و انجیل جز در موارد محدودی نظیر «وأنزل التوراة والإنجيل....» (آل عمران ۳/۳) بکار نرفته است، که خود قابل توجه و دقّت است و در مورد انجیل به تهایی هم فرموده: «وَ اتَّيْنَا الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَ نُورٍ» (مائده / ۴۶). بعضی هم معنای «الكتاب» را به طور مطلق «تورات» دانسته‌اند و «زجاج» در تفسیر «بَنِي دَفِيقٍ مِّنَ الظِّنَّ اُوتُوا الْكِتَابَ» (بقره ۱۰۱/۲)، کتاب را به تورات تفسیر نموده است و می‌گوید: «والكتاب، مطلق: التوراة» (۱۰)

۴. نام انجیل

دیگر از مصادیق کتاب، در قرآن، انجیل عیسی (ع) است. این لفظ ظاهرآ فقط در یک مورد به کار رفته است، از آیه سی ام سوره مریم چنین استفاده می‌شود که مراد از «كتاب»، انجیل است. ولی می‌توان با توجه به اعلام رسالت توسط حضرت‌شیخ فرمود: «خداؤند مرا نبی قرار داده است»، معنای «شريعت» را نیز از واژه کتاب در آیه مورد بحث دریافت. خداوند در این آیه می‌فرماید:

- «قال إِنَّى عَبْدَ اللَّهِ أَتَانِي الْكِتَابُ وَ جَعَلَنِي نَبِيًّاً.

این سخن عیسی بن مریم (ع) هنگامی بود که به مریم علیها السلام سخنانی را نسبت داده و گفتند: «ای دختر هارون نه پدر تو کار بدی داشت و نه مادرت از حدود تعددی و تجاوز نمود، که مریم (س) به عیسی (ع) و گهواره وی اشاره نمود - یعنی حقیقت امر را از این کودک سؤال کنید - و آنها در پاسخ وی گفتند: چگونه با طفلی که در گهواره آرمیده سخن گوئیم. که موسی (ع) فرمود: من بنده خدایم و وی مرا کتاب داده و نیّم قرار داده است». (۱۱)

از این آیه می‌توان دریافت که عیسی (ع) از انبیاء صاحب کتاب (صاحب شریعت) بوده است و اطلاق کردن «کتاب» به «انجیل» در آیه مورد بحث بعدی ندارد.

۵. کتاب به معنای «شریعت و قانون هدایت»

در قرآن کریم به آیاتی بر می‌خوریم که واژه کتاب در آنها ناظر بر کتاب خاصی نیست بلکه می‌توان از آن چنین فهمید که مراد از کتاب در این دسته از آیات، شریعت و قوانینی است که انبیاء بدان مبعوث شده‌اند تا انسانها را از گمراهی و عبادت اصنام و غیر خدا به راه راست و طریق عبادت وی راهنمایی کنند.

- کان الناس امة واحدة فبعث الله النبین مبشرین و منذرين و انزل معهم الكتاب بالحق ليحكم

بین الناس فيما اختلفوا فيه.

(بقره ۲/۲۱۳)

«کتاب به معنای نوشته است و به حسب متعارف با قلم نگارش می‌یابد، و چون غالباً عهده‌نامه‌ها و فرمانهای لازم‌الاجرا را برای اینکه ثابت و پابرجا بماند به کتابت می‌رسانند لذا به هر حکم واجب یا هر بیان غیرقابل نقضی کتاب گفته می‌شود»^(۱۲) در آیه فوق نیز می‌توان از جمله «و انزل معهم الكتاب بالحق ليحکم بين الناس فيما اختلفوا فيه» فهمید که «شریعت به معنای کتاب است و چون کتاب دربردارنده قوانین و احکامی است که به واسطه آن بین مردم و اختلافهای میان آنها به حق حکم می‌کند و خداوند برای حل اختلافات آنان شریعت و قانونی را که به حق حکم می‌کند به پیامبران فرو فرستاده است. همچنین علامة طباطبائی (ره) در ذیل آیه: «و ما انزل عليکم من الكتاب والحكمة يعظكم به...»^(۱۳) مراد از واژه «کتاب را «شریعت» ذکر می‌کند.» به نظر نگارنده بهترین مصداق «شریعت» در آیات قرآنی که واژه «کتاب» در آنها ذکر شده است، آیه ۲۵ از سوره حديد است که می‌فرماید:

- انا ارسلنا رسالتنا بالبيانات و انزلنا معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط.

حدید ۵۷/۲۵

زیرا آیه وجود کتاب را برای تمامی رسول ذکر می‌کند ته فقط رسولانی خاص. بنابراین اقوالی که آیه را به رسولان اولو‌العزم تفسیر می‌کنند نمی‌توانند تفسیر کاملی باشد. لفظ «رسل» تمامی انبیاء را دربرمی‌گیرد. و می‌دانیم که پیامبران از جهت ابلاغ رسالت در درجات متفاوتی قرار داشته‌اند، بعضی پیامبر خانواده خویش و بعضی پیامبر قوم خود و یا سرزمین بزرگتری بوده‌اند و بعضی نیز حوزه رسالت آنان از موزهای جغرافیایی گذشته و برای همگان بوده‌اند. این آیه در صدد بیان این مطلب است که خداوند رسولان خویش را با حاجتها و دلایل روشن برای ابلاغ رسالت مبouth نموده و همراه آنان «شریعت» و قوانینی (هرچند محدود و ساده) فرستاده است تا مردم به واسطه آن به راستی و عدل گردانند و از تعدی و تجاوز به حقوق فردی و اجتماعی یکدیگر پرهیز کنند. ولی از میان شرایع گوناگون، شریعت انبیاء اولو‌العزم از گسترده‌گی و اهمیت خاصی برخوردار بوده است و اگر پیامبرانی چون نوح (ع)، ابراهیم (ع)، موسی (ع)، عیسی (ع) و محمد (ص) را پیامبران صاحب کتاب و شریعت خوانده‌اند به دلیل همین گسترده‌گی پیام و شریعت گسترده‌ای است که بدان میتوت شده‌اند و پیامبران نامبرده همگی دارای کتاب تدوین یافته‌ای بوده‌اند و همان طور که قبل از کش شد نوح (ع) و ابراهیم (ع) نیز دارای «مصحف» و «کتاب» بوده‌اند و موسی (ع) و عیسی (ع) نیز صاحب تورات و انجیل‌اند و محمد (ص) نیز خاتم آنان و شریعت وی کاملترین شرایع است. نظر به اینکه از شرایع گذشته جز شریعت موسی (ع) و عیسی (ع)، در سرزمین عربستان - سایر شرایع در اقلیت بوده‌اند، بیشترین آیاتی که در آن ذکر «أهل کتاب» شده است مربوط به «يهود و نصاری» یعنی پیروان موسی (ع) و عیسی (ع)

است.

در مورد مجوسيان (زردشتیان) نيز باید گفت: «گرچه مطلق روایات، مجوسيان را اهل کتاب شمرده باید يا خود دارای کتابی خاص باشند، يا به يكى از کتابهای مذکوره در قرآن یعنی کتاب نوح، مصحف ابراهیم، تورات موسی، انجیل عیسی، زبور داؤود، منسوب شوند. لیکن قرآن شریف وضع آنها را روشن نکرده و کتابی را برایشان تعیین نفرموده است. از طرف ديگر از کتاب «اوستا» که بین آنها شهرت دارد در قرآن ذکری به میان نیامده است و تزدشان کتاب ديگری هم به جز «اوستا» معروف نیست. قرآن شریف هر جا ذکری از اهل کتاب فرموده مرادش یهود و نصاری است که بر آنان کتاب آسمانی نازل شده است». ^(۱۴)

نحوه‌ای از آيات ذکر شده عبارتند از:

- ما يوَدُّ الظِّنَّ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكُينَ أَن يَتَرَبَّ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ
بقره ۱۰۵/۲

- وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرَدُونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسْدًا
بقره ۱۰۹/۲

- وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَضْلُّونَكُمْ وَ....
آل عمران ۶۵/۳

- يَا أَهْلَ الْكِتَابَ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يَبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فِتْرَةِ الرَّسُولِ
۱۹/۵

مراد از این آيات و آيات بسیاری دیگر ^(۱۵) در قرآن کریم یهود و نصاری می‌باشد.

عنوانه

ديگر از معانی و مصاديق «کتاب» در قرآن «نامه» است، نامه نوشته و مکوبی است که از جانب شخصی برای شخص دیگر توسط پیک و یا رسول و فرستاده‌ای ارسال می‌گردد. در قرآن کریم این «نامه» را نیز «کتاب» نامیده است. چنان که از قول ملکه سبا می‌فرماید:

- قَالَتْ يَا ابْيَهَا مَلَأْتِ إِلَيَّ الْقُلُوبَ كَاتِبٌ كَرِيمٌ
النمل ۲۹/۲۷

و در ادامه آیه مذکور اضافه می‌کند: وَإِنَّهُ مِنْ سَلِيمَانٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ که بیانگر این است نامه مذکور از جانب سلیمان (ع) بوده و با «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» شروع شده است. آن زن گفت: «ای درباریان و بزرگان، نامه مهم و یا ارزشی به من رسیده است که از جانب سلیمان است و در آن نوشته شده «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ». و میسیز از آنان در این امر مشورت خواست تا وی را یاری نمایند.

۷. مطلق نوشته

قرآن هر چیزی که مکتب باشد را نیز کتاب نامیده است، و نوع خاصی از «کتابت» و یا مصدق خاصی از «کتاب» در این گونه آيات مراد نیست. لذا هر نوشته‌ای اعم از نوع کتابت و یا نوع کتاب، را «کتاب» نامیده است. چنان که در بیان «اما بودن» رسول اکرم (ص) قبل از رسالت می‌فرماید:

- مَا كَتَتْ تَلَوَا مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطَأْ يَمِينَكَ إِذَا لَأْرَتَ الْمُبْطَلَوْنَ.

عنکبوت ۴۸/۲۹

شاید مراد از آیه این باشد که تو قبلًا علم نیاموخته‌ای و نخواندن کتاب را به معنای نیاموختن سواد علم رسمی دانسته است. در این صورت مراد از کتاب، علم است. ولی ما با توجه به قرینه‌ای که در آیه موجود است یعنی قسمت آخر آیه که می‌فرماید: «لاتخذه بيمينك» (و با دست ننوشتی)، در می‌بایس که مراد از نخواندن کتاب، نخواندن از روی کتاب و یا هر نوشته‌ایست که او لا، نشانگر سواد «خواندن» باشد و ثانیاً از آن طریق علم حاصل شود، و مراد از تخطه بیمینک نیز نفی «نوشت» است. لذا آیه نفی خواندن (از روی نوشته) و نوشت، از رسول اکرم (ص) در زمان بعثت و قبل آن نموده است.

بنابراین معنی «کتاب» در آیه مورد بحث به «مطلق نوشته» نزدیک‌تر و به صواب مقرن‌تر است. از آیات دیگری که «کتاب» در آن به معنای مکوب و نوشته است می‌توان به آیات زیر اشاره کرد:

- سائلک اهل الكتاب آن تنزل عليهم كتاباً من السماء
۱۵۲/۴ نساء
- ولو نزلنا عليك كتاباً في قرطاس فلمسوه بайдيهم لقال الذين كفروا...
۷/۶ انعام

۸. به معنای مصدری «نوشتن»

همچنین کتاب در قرآن در معنای مصدری خود نیز به کار رفته است، و معنای «نوشتن» از آن اراده شده است. مانند:

- و منهام اميون لا يعلمون الكتاب الا امانى وان هم الا يظنو
۷۸/۲ بقره
- مفسر کثیر علامه طباطبائی (ره) ذیل آیه مورد بحث معنای کتاب ذکر شده را در معنای مصدری آن ذکر کرده است. (۱۶)

۹. در معنای مکاتبه

مکاتبه، درباره «عبدمکاتب» است که به واسطه آن بنده براساس شرایطی آزاد می‌گردد و در این مورد قرار فی مایین مکوب می‌گردد. صاحب مجمع‌البيان درخصوص آیه زیر از سوره نور معنای «کتاب» را در مورد عبد مکاتب می‌داند. (۱۷)

- والذين يبتغون الكتاب بما ملكت ايمانكم فكتبوهم ان علمتهم فيهم خيراً

نور ۳۲/۲۴

در معنای مکاتبه نوشته‌اند:

«معنى الكتاب والمكاتب: أن يكاتب الرجل عبدة أو أممته على مالٍ ينجممه عليه، ويكتب عليه أنه إذا أدى تجومه، في كلم نجم كنا وكذا، فهو حُرّ، فإذا أدى جميع مكاتبته عليه، فقد عتق، و لا يؤهله مولاه الذي كاتبه... فالسيِّدُ مكاتبُ والعبدُ مكاتبُ إذا عقد عليه ما فارقة عليه من أداءِ المال». (۱۸)

۱۰. قضای حتمی و اجل مسمی

مراد از قضا در اینجا همان حکم و سرسید و پایان هر امری است که بعضی آن را به قضای حتمی و غیر حتمی تقسیم کرده‌اند. (۱۹)

قضای حتمی آن حکم و سرسیدی است که تخلف ناپذیر است و گاه در قرآن از آن به «اجل مسمی» یاد شده است. این اجل و سرسید را به «کتاب» نیز تعبیر فرموده است تا آنجا که می‌فرماید: «ما اهلکتا من قریۃ الۤاۤ لَوْلَاۤ کتاب معلوم حجر / آیه ۴.

- لکل اجل کتاب
رعد ۱۳/۳۸.

- و ما کان لفظِ آن تموت إلَّا باذن الله كتاباً مؤجلا
آل عمران ۳/۱۴۵.
که مراد از «کتاب» در آیات ذکر شده سرسید و یا قضایی است که رانده شده است و برای هر نفسی این نوع قضا رقم زده شده است. گاه در معارف و روایات دینی قضای حتمی را با «امضاء» مقرن می‌نمایند، یعنی امضاء را پس از قضا ذکر کرده‌اند. (۲۰)

۱۱. واجب و فریضه

دیگر از موارد کاربرد «کتاب» در قرآن امر واجب و یا فریضه است که خداوند از آن به «کتاب» تعبیر فرموده است. گاه در آیه‌ای لفظ «كتاب الله عليکم» و یا «كتبَ الله...» و «كتبَ الله...» بر می‌خوریم. در این موارد، مراد وجوه و فرض امری است، چه بر مؤمنین و چه بر غیر مؤمنین. لذا یکی از معانی مذکور «امر واجب» و یا «فریضه» می‌باشد، چنانکه فرمود:

- ...والمحصنات من النساء الا ما ملكت ايمانكم كتاب الله عليکم
نساء ۴/۲۶
- ... ولا تعزموا عقدة النكاح حتى يبلغ الكتاب أجله
بقره ۲/۲۳۵
(در این آیه محروم علامه(ره) مشخصاً کتاب را به معنای واجب و فریضه ذکر کرده است. (۲۱))
- ... ان الصلوة كانت على المؤمنين كتاباً موقوتاً.
نساء ۴/۱۰۳
- قوله تعالى اكتاب الله عليکم مصدر اُريد به الفعل اي كتب الله عليکم. (۲۲) مراد از قول خداوند از کتاب الله عليکم مصدری است که اراده فعل از آن فرموده پس معنای آن اینست که خداوند بر شما فرض نمود.

۱۲. نامه اعمال

یکی از موارد استعمال فراوان «کتاب» در قرآن در معنای «نامه اعمال خیر و شر» انسان است که روز قیامت به انسان عرضه می‌شود. و یا برابر دیدگانش گشوده می‌گردد، و یا به دست راست و یا دست چپ وی داده می‌شود، تا در آن بنگرد و... و احوال و اعمال خویش را که در دنیا برای خود ذخیره

نموده است ملاحظه نماید و دریابد که هیچ صغیره و کبیره‌ای نیست مگر آنکه در آن کتاب ذکر آن آمده باشد و یا هیچ امر کوچک و بزرگی نیست که فراموش شده باشد و چیزی از قلم «کراماً کاتبین» نیافتداده است. چنان که می‌فرماید:

- ما لهذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة إلا أحصاها ۴۹/۱۸ کهف
- وضع الكتاب فتري المجرمين مشفقين ۴۹/۱۸ کهف
- وأشرقت الأرض بنور ربها وضع الكتاب ۶۹/۳۹ زمر
- فمن اوتى كتابه بيمينه فاوشك يقرؤن كتابهم... ۱/۱۷ اسراء
- كلا إنَّ كتاب الفجاج لفي سجين ۷/۸۳ مطففين
- كلا إنَّ كتاب الابرار لفي عليين ۱۸/۸۳ مطففين
- وكل انسان الزمان طائره في عنقه و تخرج له يوم القيمة كتاباً يلقاه منشورا ۱۳/۱۷ اسراء

در تمامی موارد ذکر شده مراد از کتاب نامه اعمال انسان می‌باشد.

با توجه به آنچه آمد می‌توان دریافت که هرچند واژه «كتاب» در قرآن به یک معنا و اصل بر می‌گردد ولی بسته به نوع اراده و مقصودی که خداوند از آن نموده است، مصاديق گوناگونی یافته است. که مراد از هر کدام با توجه به قرینه موجود در آیات، شناخته می‌گردد.

بی‌نوشتها:

- (۱). نرم افزار قدر. سیدعلی قادری - الكتاب ۱۶۳ مرتبه / بالکتاب ۴ / بکتاب ۲ / بکتابم ۱ / بکتابی ۱ / کتاب ۴۷ / کتابی ۱۲ کتابک ۱ / کتابنا ۱ / کتابه ۵ / کتابها ۱ / کتابه ۲ / الكتاب ۱ / للکتاب ۱ / الكتاب ۸ / وکتاب ۲ / وکبه ۲ / کتب ۲ / (جمع) ۲۵۹ مرتبه)
- (۲). لسان العرب. ابن منظور ذیل کتاب - ج ۱۲ / ص ۲۲ .
- (۳). همان ذیل قرآن. قرآن بروزن فعلان مانند رجحان و فرقان و ... مصدر و به معنای خواندن هم ذکر شده است.
- (۴). فإذا قرأت القرآن فاستعدْ بِاللهِ مِن الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ... حاش علوم اسلامی
- (۵). و رتل القرآن ترتیلا.
- اولاً يتذمرون القرآن ام على قلوب افالها
- (۶). السیزان جلد ۷ / ص ۲۵۴ / عربی / ط جامعه مدرسین.
- (۷). همان
- (۸). مجمع البيان کتاب در آیه مذکور را همان تورات تفسیر نموده است و در آیه ذکر بنی اسرائيل نیز دلالت بر آن دارد. ر. ک. مجتمع البيان، شیخ طرسی، ج ۶ / ص ۳۹۸ / ط / رحلی / دارالاحباء / بیروت).
- (۹). ضمیر هما در آیه مذکور به موسی و هارون اشاره می‌کند.
- (۱۰). لسان العرب، ابن منظور، ذیل کتاب، ج ۱۲ / ص ۲۳ .
- (۱۱). رک آیات ۲۶ الی ۳۰ سوره مریم

- (۱۲). المیزان ج ۲ / ذیل آیه.
- (۱۳). المیزان ج ۲ / ص ۲۳۷.
- (۱۴). المیزان ج ۳ / ص ۳۰۶.
- (۱۵). رک. آل عمران ۲/ آیات ۶۴/ ۶۵/ ۶۹/ ۹۸/ ۷۲۷۱// ۷۰/ ۱۱۲/ ۱۱۰/ ۹۹/ ۹۸/ ۷۲۷۱/ ۱۵۳/ ۱۵۱/ ۱۷۱/ ماده ۵ / آیات ۱۵ / ۱۹ / ۶۸ / ۶۵ / ۵۹ / ۷۷ / و عنکبوت ۲۹ / آیه ۴۶ و احزاب ۳/ ۲۲ / آیه ۹، حدید ۲۹ / حشر ۵۹ و ۲۶ و ۱۱ - یعنی ۹۸ / ۱ و ۶.
- (۱۶). المیزان ج ۱ / ص ۲۱۵.
- (۱۷). رک مجمع ج ۷ / ص ۱۴۰ و همچنین رک المیزان ج ۱۵ / ص ۱۱۳.
- (۱۸). لسان العرب - ابن منظور ج ۱۲ / ص ۲۴.
- (۱۹). البيان فی علوم فرآن / ذیل فضای حتمی این مطلب را مفصلًا توضیح داده است.
- (۲۰). اصول کافی - روایات باب بدایه.
- (۲۱). لسان العرب - ابن منظور ج ۱۲ / ص ۲۳.
- (۲۲). رک المیزان ج ۲ / ص ۲۴۴.